

OBSAH

PŘEDMLUVA	2
ZPRÁVY Z OBCE	3
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	11
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	11
KRONIKA OBCE	12
HASIČI	13
OUCMAŇÁČEK	15
OBEC PŘIPRAVUJE	16
ROUŠKY V OUCMANICÍCH	18
Z MĚSTA NA VESNICI	20
DOBA KORONAVIROVÁ	21
KONEC SVĚTA?	22

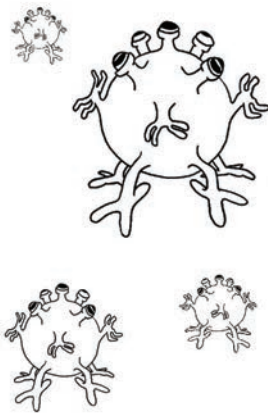

PŘEDMLUVA

Štěstí a zdraví

Na začátku roku jsme si přáli zdraví v roce 2020 a to jsme ještě vůbec netušili čemu budeme čelit. Netušili jsme, že bude pandemie nemoci COVID 19, a že budou vyhlášena opatření, která postihnou ekonomiku a společenský život. Ačkoliv se vláda učila za běhu událostí a někdy jsme nechápali některá nařízení, myslím, že je na místě poděkovat za včasná rozhodnutí, která výrazně zmírnila průběh pandemie v českých zemích. V naší oblasti se nemoc do 19. června vůbec neobjevila. Některým z nás se v tomto ohledu zdá, že nařízení byla přehnaná, ale kritizovali bychom je, kdyby se nemoc dotkla někoho blízkého a nedej bože i s cenou nejvyšší? Je na místě za nás všechny poděkovat všem, kteří se podíleli na zvládnutí pandemie, zdravotníkům, záchranářům a všem profesím, které musely být zvládnuty bez ohledu na nemoc. Zvláště děkuji našim ženám, které se pustily do šití roušek. V Oucmanicích se aktivovala skupinka žen pod vedením Radky a našily nám spoustu roušek, které jsme měli k dispozici prostřednictvím prodejny. První roušky byly k dispozici v úterý 17. března. Závěrem děkuji za vzájemnou ohleduplnost, a tak jako na začátku roku popřeji štěstí a zdraví.

Josef Pavlíček

ZPRÁVY Z OBCE

Na novoroční vycházku bylo teplo a foukal slabší vítr, vyšli jsme od rybníka směrem na Březinu, kolem Vrbičky ke Kaštánku a dále dálnicí, Stadlískovským údolím k ostrovům a kolem Hangrut a Drah do naší hospody. Krátce po novoročním startu prošli naší obcí Tři králové a na dobrou věc vybrali 11.172,- Kč. Kulturní život v obci probíhal do poloviny března. Na sále hospody byla beseda „S Jawou na cestách“ tentokrát do Černobyly. Proběhly dvě besedy k dopravním předpisům, Spolek tradic uskutečnil masopustní rej a připravil společenský ples. V kině se promítal film „Na střeše“. Bohatou, byť krátkou sezónu jsme zakončili 10. března oslavou Mezinárodního dne žen s krásným a příjemným vystoupením dětí z Oucmaňáčku. Prvním počinem po rozvolňování opatření bylo pálení Pouťového ohně 6. června. Podívali jsme se na film „Přes prsty“ a 27. června se uskutečnil Dětský den. V oblasti správy obce se postupnými kroky daří naplňovat naše cíle. Proběhla rekonstrukce chodníku u čp. 16 a tím se podařilo dokončit obnovu chodníků v dolní části obce. Intenzivně se pracuje na vzniku odpočinkového místa u lesa směrem k Chocni. Cílem je zlepšení podmínek pro turisty procházející po turistické cestě vytvořením příjemného koutu na kraji přírodního parku Orlice a vytvoření příjemného cíle procházek

pro nás. Asi všichni pozorujeme kladný trend rozvoje zdravotních procházek včetně Nordic Walkingu. Kardiologové by z nás jistě měli radost, kdybychom dokázali jednou denně rozproudit krev svižnou chůzí. Pro pohyb dětí jsme pořídili novou atrakci na dětské hřiště – lanová věž s výškou 5 m. Jedná se o atraktivní prvek pro trénování motoriky dětí do 14 let věku. Dříve jsme lezli po stromech, dnes potřebujeme cílený prvek. V oblasti rozvoje bydlení pracujeme na přípravě nového území pro individuální výstavbu rodinných domů. Vytipovali jsme oblast nad rybníkem v souladu s Územním plánem obce. Je provedena studie zástavby lokality a v současné době se pracuje na projektové přípravě zasíťování oblasti v čle-

nění komunikace, osvětlení, elektřiny, kanalizace, vodovod a protipovodňový val. V lokalitě bude připraveno 9 parcel s cílem zahájení výstavby sítí v roce 2021. V legislativní části jsme schválili nový provozní řád dětského hřiště, který otiskujeme. Rozloučím se s heslem „Sledujeme webové stránky obce“.

Josef Pavlíček

ZPRÁVY Z OBCE

Provozní řád obecního hřiště v Oucmanicích

čl. 1

Základní ustanovení

1. Tento provozní řád upravuje práva a povinnosti osob (dále jen “návštěvníci”), které se zdržují na obecním hřišti v Oucmanicích na pp. č. 436.
2. Vlastníkem a provozovatelem obecního hřiště je obec Oucmanice.
3. Osobou odpovědnou za dohled nad provozem obecního hřiště (dále jen “správce hřiště”) je paní Jana Lagutinová.
3. Obecní hřiště je určeno k aktivnímu odpočinku široké veřejnosti, provozování míčových a jiných her všech věkových skupin, využívání herních zařízení a dále ke konání akcí pořádaných místními občanskými sdruženími a spolky pro veřejnost, příp. ke konání jiných akcí.
4. Veškeré aktivity návštěvníků na obecním hřišti jsou provozovány na vlastní nebezpečí.

čl. 2

Provozní doba obecního hřiště

1. Provozní doba obecního hřiště je celoroční bez omezení. Vstup na herní a cvičební prvky pouze za nesnížené viditelnosti.
2. Vstup na obecní hřiště je zakázán, pokud je plocha obecního hřiště poškozena a návštěvníci jsou na tuto závadu upozorněni vývěskou provozovatele umístěnou u vchodu na obecní hřiště.

čl. 3

Pravidla chování návštěvníků obecního hřiště

1. Na obecním hřišti platí zákaz:
 - Poškozování umístěných zařízení a zeleně
 - Vstupu se psy a jiným zvířectvem a jejich pobíhání
 - Vjezdu motorových vozidel a jízdy na motorových vozidlech s výjimkou závozu předmětů na konané akce

- Kouření, konzumace alkoholu a jiných omamných látek
- Manipulace s otevřeným ohněm mimo vymezené ohniště, výbušninami, jedovatými látkami a chemikáliemi ohrožujícími zdraví a bezpečnost osob
- Odhazování odpadků a jiného znečišťování
- Vstupu osobám podnapilým a pod vlivem jiných omamných látek

2. Děti do 6 let smějí navštěvovat obecní hřiště pouze v doprovodu osoby starší 18 let, která

je povinna dohlížet na dítě po celou dobu návštěvy obecního hřiště.

3. Každý uživatel je povinen před použitím hřiště zkontrolovat jeho stav z hlediska možného nebezpečí úrazu.

4. Hřiště nepoužívejte, pokud je zařízení či povrch terénu kluzký nebo je herní prvek viditelně poškozený.

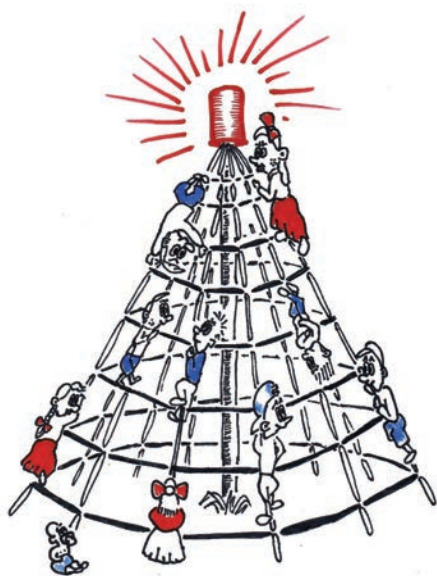
5. Návštěvníci jsou povinni chovat se tak, aby neohrožovali sebe ani ostatní návštěvníky.

6. Jednotlivé herní prvky užívat v souladu s určenou věkovou kategorií.

7. Úklid obecního hřiště po ukončení nahlášené akce konané na obecním hřišti zajišťuje

organizátor akce do 24 hodin po ukončení akce.

8. Návštěvníci obecního hřiště jsou odpovědní za poškození a znečištění prostoru hřiště. Vzniklou škodu jsou povinni uhradit.

čl. 5

Konání akcí na obecním hřišti

1. Organizátor akce je povinen termín akce nahlásit minimálně 14 dnů předem správci hřiště.

2. Organizátor akce je povinen po ukončení akce do 24 hodin uvést prostor obecního hřiště do původního stavu a předat jej správci hřiště.

čl. 6

Důležitá telefonní čísla:

Hasiči	150
Záchranná služba	155
Policie	158
Správce	605 252 518
SOS	112

Přechodná a závěrečná ustanovení

Tento provozní řád byl schválen zastupitelstvem obce Oucmanice na jeho zasedání dne 15. května 2020 usnesením č. 2/20 a nabývá účinnosti dnem schválení.

ZPRÁVY Z OBCE

Jsmo tuctová obec, nebo malebná vesnička, která má co nabídnout?

Jinak řečeno, budeme raději tuctoví, nebo ostatním ukážeme naši krásu a pohostinnost?

Dost řečnických otázek a rovnou k věci. Stále více Čechů vyrazí na dovolenou v obytných vozech a z informací prodejců a půjčoven také plyne, že zájem o ně stále stoupá. Tento rok, poznamenaný Covid 19, bude určitě více přát poznávání krás naší vlasti než cíleným cestám k mořským plážím.

Důkazem tohoto trendu je také web www.bezkempu.cz a jeho slogan: „Uteč! Od lidí. Z města. Z práce. Ze stereotypu. Od hluku. Z narvaných kempů. Do přírody. Na samotu. Do ticha. Na venkov.“

Jedná se o stránky nabízející možnost ubytování na klidných, krásných, romantických, útulných či aktivně odpočinkových míst, pro rodiny s dětmi, bez hluku kempů.

Vracím se tedy na začátek mého článku a ptám se, zda máme co nabídnout? Určitě ano!

Na posledním jednání zastupitelstva obce jsem získal mandát nabídnout možnost krátkodobého odpočinku pro klienty „Bez Kempu“ také u nás. Zvolil jsem tedy nevyužitou plochu hřiště v dolní části, u stromů, pouze pro tři karavany nebo obytné vozy. Pan starosta připravil ohniště a pan Pavel Marek poskytl ze svého lesa nějaké topení.

Co můžeme nabídnout? V první řadě především klid a krásy naší obce, také cyklostezky, procházky do lesa na houby či do údolí Tiché Orlice, naši hospůdku,

dětské hřiště nebo malou ZOO domácího zvířectva na Paletě. Do budoucna také Rozhlednu pod korunami stromů či nový přístřešek na hřišti s lepším zázemím. Místa jsou určená především pro rodiny, kterým vadí hluk kempů, který sami nevytváří. Propagaci, objednávkový formulář i poplatky řeší společnost Bez-kempu.cz, která z vybrané částky za ubytované osoby odečte provizi a následně ji posílá na účet obce.

Pevně věřím, že se u nás hostům bude líbit a zase se někdy vrátí do naší malebné vesničky, obklopené krásnou přírodou.

Jan Opat

ZPRÁVY Z OBCE

Nordic Walking

Nordic Walking (doslovně přeloženo severská chůze) je běžná chůze se speciálními hůlkami. Kolébkou tohoto nového sportovního odvětví je Finsko. Zde se Nordic Walking vyvinul velmi rychle v lidový sport. Poté se rozšířil po celé Skandinávii a pak i do střední a jižní Evropy. I v německy mluvících zemích získává tento sport stále na větší popularitě. Je možné jej provozovat celý rok kdekoliv a ve všech věkových a výkonnostních skupinách, protože jeho náročnost lze velice lehce přizpůsobit vlastní sportovní úrovni. Z klasické chůze se tak stává bez zvláštní námahy a nároků na vybavení vysoce účinný trénink celého těla, který podporuje optimální tréninkové efekty. Toto odvětví se v podstatě vyvinulo z lyžařského běhu. Vrcholoví běžci na lyžích a biatlonisté využívají dnes tento nový sportovní druh k letnímu tréninku. Jeho technika se blíží technice při

klasickém běhu na lyžích. Důležitý je krok a při něm došlap na patu. Krok je při Nordic Walkingové chůzi delší a mělo by při něm docházet právě díky došlapu na patu a přirozenému pohybu chodidla až po špičky prstů a zároveň k mírnému zhoupnutí v kolenou. Čili, přední nohou došlapujte na patu přes pokrčené koleno, které pomáhá odpružit dopad a s lehkým zhoupnutím přenášíte váhu na tuto nohu. Odrážíte se prsty natažené nohy. Krok má být přirozený a pružný. Čím rychlejší je chůze, tím je i delší krok. Současně s vykročením natáhněte dopředu protilehlou ruku s hůlkou a zapichujete ji přibližně na úrovni paty do-

šlapující nohy. Po tom, kdy uděláte krok a posunete celé tělo dopředu, zůstává zapíchnutá hůl šikmo vzad. Pak dochází k aktivnímu odrazu rukou. Zde je důležité příliš nezvedat ramena, nebýt v křeči a pracovat spíše uvolněně. Hůlky rovněž pomáhají, jsou-li drženy správně, při chůzi držet tělo ve správné poloze. Lokty se pohybují rovně podél trupu. Při chůzi se střídá pravá noha s levou rukou a naopak. Boky a ramena se drží v jedné rovině, příp. je horní část těla mírně předkloněna. Přejeme příjemnou chůzi s <https://www.chodime.cz/>.

ZPRÁVY Z OBCE

Projekt: Odpočinkové místo Oucmanice byl podpořen Místní akční skupinou NAD ORLICÍ, o.p.s.

Místní akční skupiny jsou společenstvím venkovských obyvatel, neziskových organizací, soukromé podnikatelské sféry a veřejné správy (obcí, svazků obcí, a institucí), nezávislým na politickém rozhodování. Pomáhají vašim nápadům od vzniku, přes jejich financování až po realizaci. Podporují rozvoj podnikání, pečují o krajinu,

rozvíjí vzdělávání a sociální programy. Jsou tu pro všechny, kteří na venkově žijí a pracují.

Podporujeme rozvoj Choceňska, Kostelecka a Třebechovicka. Přerozdělujeme finanční prostředky na projekty v oblastech zemědělství, vzdělávání, podnikání, infrastruktury a zaměstnanosti na území MAS. Zároveň spolupracuje s obcemi, podporuje soudržnost regionu a podporujeme vzdělávací a kulturní akce.

ZPRÁVY Z OBCE

110 let knihovny v Oucmanicích

V první polovině 20. století se naši otcové a matky živě zajímali o vývoj společnosti ve všech aspektech. Důkazem toho je několik politických a zájmových uskupení působících na našem území. Psal se rok 1910 a na jaře toho roku měl schůzi agrární dorost v Hospodě U Svatošů. V rozpravě vystoupil 24letý František Pavlíček krátce před svými 25 narozeninami. Nastolil téma knihovny, do kte-

ré by měli přístup všechny obyvatelé naší obce. Tehdejší společenská atmosféra byla tomu nakloněná a rozpoutala se debata do pozdních hodin, na níž se řešily jak organizační věci, tak i otázky lidským povahám blízké. Výsledkem bylo založení Knihovny agrárního dorostu. Další vývoj bohužel neznáme. Nevíme, kdo půjčoval, kde půjčoval, které knihy půjčoval a jaký byl ohlas mezi obyvatelstvem. Až v roce 1914 zakladatel naší kroniky František napsal „Knihovna ve zdejší obci založena byla v roce 1910 při schůzi agrárního dorostu na podnět Františka Pavlíčka. Mimo knih a peněz jednotlivců podporovala knihovnu Hospodářská besídka*. Nyní čítá na 200 svazků a stará se o ní Karel Matoušek.“ Další zmínka v kronice je z roku 1945 se stopou smutku. „Změna razítka v knihovně. Od založení knihovny užívalo se razítka Knihovna agrárního dorostu. Bylať knihovna založena na můj návrh ve schůzi agrárního dorostu. Proti pojmenování byl veden ve vsi nápor, že když obec přispívá na knihovnu, že má mítí razítko Obecní knihovna. Dlouho sem se bránil proti změně, ježto když jsem chtěl předati starost o knihovnu, žádný nechtěl z těch, kteří pojmenování nemohli snést.“ Z následujících záznamů se dozvídáme, že v roli knihovníka dále působili Josef Pavlíček, Anna Doležalová (Škorpilová) a že od 3. února 1968 vede knihovnu paní Emílie Čermáková s přestávkou v letech 1979 až 1983, kdy vedla knihovnu paní Hana Truncová. Počet svazků se průběžně doplňoval. V roce 1961 čítala knihovna 462 svazků a v roce 2020 má 1031 svazků. V současné době je knihovna napojená na knihovnu v Brandýse nad Orlicí a dvakrát ročně dochází k obměně výměnného fondu v počtu 60 svazků. Důležitým ukazatelem pro každou knihovnu je počet čtenářů. Obecně se uvádí solidní průměr 10 % obyvatel. V případě Oucmanické knihovny máme 23 čtenářů. Je to údaj, který vypovídá o obětavosti a snaze naší knihovnice paní Emílie Čermákové. Letošní výročí si

připomeneme dvěma akcemi. 9. září proběhne v hospodě „Talk show spisovatele Vlastimila Vondrušky“, jednoho z nejpopulárnějších českých autorů. 7. listopadu proběhne v hospodě „Čtení ke kafi“ v podání Barbory Seidlové a Nikolý a Daniely Zbytovských. A co bude dál? Současná doba nabízí audioknihy,

e-knihy a další média, a přesto si myslíme, že knihovna má své pevné místo v naší obci.

Blahopřejeme naší knihovně ke 110. výročí a děkujeme knihovníkům za její vedení. Do dalších let přejeme pevné místo v naší obci a hodně nás čtenářů.

* Hospodářská besídka – spolek založen k hájení stavovských zájmů místních rolníků. Z příspěvků se hradili nákupy společných strojů, podporovalo se vzdělávání a v naší obci i knihovna.

Josef Pavlíček

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V prvním pololetí roku 2020 oslavili jubileum tyto občané:

60 let – Vladimír Džbáněk

70 let – Anna Hlávková, Vratislav Raba, Růžena Bisová

75 let – Věra Krčmářová.

Do dalších let přejeme mnoho zdraví.

Milena Čermáková

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Už dlouho se nestalo, že bychom měli během půl roku dvě vítání občánků.

První bylo 19.ledna 2020 a přivítány byly, Matěj Miklas, Diana Škopová a Brianna Víchová. O kulturní program se postaraly děti ze Základní školy v Brandýse nad Orlicí, měly moc hezké pásmo básniček. Fotodokumentaci nám zajistil pan Karpíšek.

Druhé vítání občánků bylo 28.června 2020, bylo komornější, vítali jsme Daniela Novotného. O zajištění vystoupení i focení jsme poprosili paní Michaelu Míkovcovou. Vystoupily oucmanské děti Markétka a Maruška Míkovcovy a Anička Houdková. Děvčata zahrála na housle, flétnu a harfu. Vystoupení bylo to moc hezké a líbilo se miminku.

Věříme, že i nadále budeme mít děti na vítání, když máme v obci talentované hudebnice.

Milena Čermáková

KRONIKA OBCE

Oucmanice před padesáti lety

Rok 1970 byl v Oucmanicích rokem hezkého počasí, bohaté sněhové nadílky, dostatku vláhy a žádných živelných extrémů, snad až na velká vedra na počátku července. Horko však bylo také v politickém i hospodářském životě obce. Pokračovala tzv. „konsolidace politického a hospodářského života po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy. Rozhlas, televize i tisk byly plny propagacních a agitačních pořadů, ale místní občané ani zdaleka všemu nevěřili a spíše se starali o svoji práci, než o politiku. Rušno ovšem začalo být, když prošly do veřejnosti zprávy o špatné finanční situaci JZD Budoucnost. Zakrátko se ukázalo, že tyto zprávy jsou pravdivé a družstvo má blízko k finančnímu kolapsu. Z tohoto důvodu byla svolána na 2. prosince 1970 členská schůze právě do Oucmanic do sálu u Vincenců, která měla tento stav řešit. Uvádělo se velké množství příčin, od nepříznivého roku (čemuž však dobré počasí příliš nenasvědčovalo), přes špatné hospodářské postupy, používání práškových hnojiv namísto hnoje, velká úmrtnost telat a drůbeže zamořené nemocemi, až po drahé a zbytečné stavby dílny, hal, váhy, atd. Mnoho družstevníků vzpomínalo na bývalého předsedu Aloise Stehlíka, který v roce 1969 emigroval do Dánska. Jedni říkali, že by takový stav nikdy nedopustil, jiní jej zase haněli a jeho odchod tvrdě kritizovali a dávali mu za vinu drahé nákupy jalovic z Dánska. Ať byly důvody jakékoliv, nekvalifikovaná rozhodnutí představenstva byla asi příčinou hlavní. Na schůzi představenstva 15. prosince doporučil bývalý první tajemník okresního výboru KSČ Jirásek demisi celého představenstva a novou volbu, včetně volby předsedy. Jak bylo v té době zvykem, toto doporučení se rovnalo rozkazu. Mnoho družstevníků považovalo tento akt za nový komunistický puč, nicméně jakýkoliv odpor byl nemožný a navíc, situace družstva byla opravdu kritická. Na členské schůzi 22. prosince (konané opět v Oucmanicích u Vincenců) bylo zvoleno nové představenstvo a nový předseda Vondráček. Kronikář nehodnotí kvalitu a schopnosti nového vedení družstva, ale k uklidnění situace tím nepochybně došlo a družstvo kritický stav překonalo.

V roce 1970 bylo také přijato rozhodnutí o stavbě nové budovy prodejny Jednoty a současně Národního výboru. Dobře fungovala mateřská školka za vedení ředitelky Kozákové. Školku navštěvovalo 13 dětí.

K 31. prosinci také zaniklo na přání Marie a Josefa Vincencových v Oucmanicích pohostinství.

Závěrem můžeme uvést jednu glosu kronikáře Müllera k prvomájovým oslavám. V této době politických represí byly ve všech velkých obcích a všech městech pořádány opulentní prvomájové průvody, na kterých byla účast prakticky povinná a neúčast byla považována za nesouhlas s politikou KSČ a vstupem vojsk Varšavské smlouvy, prohlašovaným za „bratrskou pomoc proti reakčním silám“. Kronikář Müller k tomu poznamenává: „ Svátek práce 1. květen byl v Oucmanicích oslaven prací na kanalizaci, na které se udělalo v tomto roce velký kus práce“. Jak vidno, i v této politicky obtížné době zdravý selský rozum v Oucmanicích pořád vítězil.

Jiří Oliva

HASIČI

Půl roku je zase pryč a tak je čas na další článek o tom co se dělo u hasičů. Tentokrát toho díky koronaviru moc nebylo a hned jak to situace dovolila, se začalo něco dít. První akcí byl Pouťový oheň, který se konal 6. června, pro tentokrát nahradil klasické Čarodějnice. Přišla spousta lidí, kteří se mohli konečně sejít a společně si popovídat. Zpočátku bylo krásné počasí, které ve večerních hodinách přerušila průtrž a více méně akci ukončila. Do pozdních nočních hodin zůstalo pár vytrvalých, kteří se schovali do boudy před deštěm. Další akcí byl Dětský den, který musel být kvůli nepřízni počasí o týden posunut a konal se 27. června. Jako již poněkoli káté byl formou procházky. Zúčastnilo se 32 dětí, některé ještě v kočárku, které na šesti stanovištích plnili různé úkoly. Počasí se vydařilo, bylo krásně slunečno a teplo. Po splnění úkolů na trase byly všechny děti odměněny balíčkem sladkostí a čekalo na ně překvapení. Přijeli dobrovolní hasiči z Vyso-

kého Mýta s cisternou a udělali nám pěnu. Ta se díky tomu, že byla pouze z mýdla, úplně nepovedla, nechtěli jsme riskovat zničení trávy ani případné nežádoucí reakce pokožky dětí. Vše

však napravila voda z proudnice hasičského auta. Děti se pěkně zchladily a vyřádili ve stříkající vodě.

Po prázdninách Vás chci pozvat na další plánované akce, Rybářské závody, Dračíáda, valná hromada, zdobení stromečku a turnaj ve stolním tenise.

napsal Jiří Krška

OUCMAŇÁČEK

Jak už se stává zvykem, v zimě chyběl sníh, tak si děti na kroužku užily hlavně vyrábění. Vytvořily si žonglovací míčky, poletuchy, zvířecí masky, záložky, rámečky, ale rozhodně největší úspěch měla enkaustika (malování horkým voskem za pomoci žehličky) s Ivou Houdkovou, kdy jsme si pak tuto metodu malování nadšeně zkoušeli i doma.

Pro seniorský klub si děti připravily vystoupení. Pilně trénovaly nejen na zkouškách na Oucmaňáčku, ale i domácí příprava byla důležitá. Holky nacvičily dvě taneční vystoupení, kluci pobavili vyprávěním vtipů, při hudebních číslech jsme si mohli poslechnout zpěv, flétnu, kytaru i harfu. Nechyběla ani pohádka O velké řepě. **Všem zúčastněným dětem tímto děkujeme za jejich ochotu, odvahu a píli, vystoupení se opravdu povedlo.**

Netušili jsme, že tato akce bude na dlouhou dobu poslední společně strávenou chvílí. Každý si o této době myslí své, a že je někdy těžké se rozhodnout čemu věřit a k čemu se přiklonit, budu se optimisticky těšit na obnovení Oucmaňáčku od září.

Martina Robenková

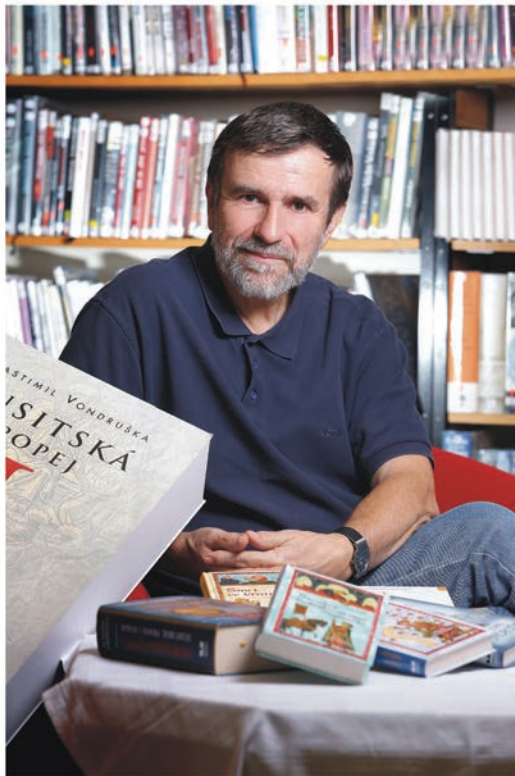

OBEC PŘIPRAVUJE

 110 LET

Talk Show

Vlastimila Vondrušky

 KNIHOVNY OUCMANICE

STŘEDA 9. 9. 2020 | v 19:00

Sál Obecní hospody Oucmanice | Vstupné dobrovolné

OBEC PŘIPRAVUJE

110 LET

ČTENÍ KE KAFI

PI KOLA
NEEXISTUJE

CVKR
NEEXISTUJE

PRESSO
NEEXISTUJE

DANIELA ZBYTOVSKÁ

BARBORA SEIDLOVÁ

NIKOLA ZBYTOVSKÁ

DIVADLO MALÉHRÝ BRNO

SOBOTA 7. 11. 2020 | v 18:30

Sál Obecní hospody Oucmanice | Vstupné 150Kč (v ceně káva, voda a něco sladkého)

KNIHOVNY
OUCMANICE

ROUŠKY V OUCMANICÍCH

Jak to všechno začalo?

V jednu březnovou sobotu jsem si prohlížela příspěvky na facebooku. Připadalo mi hodně absurdní, že si ženy vyrábějí látkové roušky jako ochranu před nákazou koronavirem. Ovšem druhý den večer jsem názor rychle změnila. Školy byly zavřené a já zůstala s dětmi doma. Oslovila mne kamarádka, zda bych jí mohla vyrobit roušky do práce. Sdělovací prostředky nás zahlcovaly informacemi o nebezpečí nákazy a ve mně začala klíčit myšlenka: „Jak zachovat zdravý chod naší prodejny.“ Pod heslem „Moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě“ jsem se pustila do výroby prvních roušek. Na internetu se rychle objevily první stříhy k vytištění, o to byla výroba mnohem snazší.

Roušky mě totálně pohltily. I babička Růženka by se asi divila, na co jsem použila její zásobu damašku. První dny proměnily naši domácnost v manufakturu. Domácnost šla stranou, všude kupičky nastříhaných polotovarů, špagáty a gumičky. Kousky nití se táhly až do patra, kde v ložnici vznikla krejčovská dílna. Úžasné ženy z vesnice darovaly své poklady z půd a zaprášených šicích skříněk, proto nás neohrožily ani vykoupené prodejny galanterie v širokém okolí. Děti mi zpočátku hodně pomáhaly. Stříhaly, obracely předšité polotovary a Andulka běhala jako rychlá spojka s balíčky. Vše fungovalo „bezdotykově“.

měnily na klice u branky. Zadrnčel telefon nebo zvonek a Anička běžela pro zásilku.

P o s t u p n ě vznikly dva větší šicí týmy, čímž jsme zajistily dostatečnou zásobu roušek pro prodejnu ve velmi krátkém čase. Poptávka stále

rostla a rostla. Šicí stroje jsme rozjely na maximum a roušky z Oucmanic zabezpečily místní kravín, dostalo se i na hasiče a domy s pečovatelskou službou ve Vysokém Mýtě, lázně v Brandýse nad Orlicí a další zdravotnická zařízení v Pardubickém kraji.

Víme, že v Oucmanicích je plno šikovných děvčat, která umí šít, proto přikládáme stříh oblíbené roušky. Nikdy nevíme, kdy je budeme potřebovat.

Ze srdce děkuji všem děvčatům za pomoc při výrobě roušek. Děkujeme Oucmaňákům za darované látky a galanterii a Obecnímu úřadu za podporu. Doufáme, že rouškové období je již za námi a budeme na vše jen s úsměvem vzpomínat.

Za tým rouškařek Radka Houdková a Iveta Punová.

Děkujeme obecnímu úřadu za příjemné posezení pro „rouškařky“ v místní hospůdce.

POSTUP ŠITÍ ROUŠKY

- 1) SEŠÍT STŘEDY
- 2) SLOŽIT LÍCEM K SOBĚ
A SE ŠÍT VRCHNÍ A
SPODNÍ OKRAJ
- 3) OTOČIT ROUŠKU DO
LÍCNÍ STRANY
- 4) PODEHNOUT KRAJE
A PROŠÍT
- 6) PROTAHNOUT
PRUŽENKU, NEBO
NAŠÍT TRAVICE

Z MĚSTA NA VESNICI

Z města na vesnici? Co jsi pod tím mám představit? Přece, když se někdo přestěhuje z velkého nebo i klidně malého města na krásnou vesnici. Zároveň to může mít, jak pozitivní věci, tak i negativní. Záleží na tom, jak to člověk vnímá. Pro někoho to může být špatný nápad, pro někoho naopak dobrý. Ve městě měl totiž vše po ruce. Nemusel jezdit autobusem, vlakem nebo dokonce tolik autem. Pro děti je snadnější cesta do školy. Mohl si kdykoliv zajít do obchodu. Ale zapoměla jsem ještě na jednu věc a to jsou přátelé. Už se s nimi nemusí tolik vídat. Co, když bydleli v panelovém domě, to nemohli mít ani žádné soukromí a klid. Nebylo by teda lepší se přestěhovat na vesnici?

A to jednou takhle udělala velká rodina. Bydleli ve městě v pronájmu, sice v rodném domě, ale sdíleli ho se starší paní a pánem. Měli mezi sebou pěkný vztah. Ve městě měli dá se říct všechno. Děti školu a rodiče práci. Ale co to soukromí? Vždyť byli pořád pod dohledem. V bytě si nemohli nic bez svolení předělat. Často pomáhali se starat o zahrádku, ale postupem času si uvědomovali, že to nemá žádnou budoucnost. Tímhle způsobem si nic sami nevybudují. Po 15 letech a dlouhém uvažování se to změnilo. Hledali domy na prodej, nejlépe na vesnici. Nakonec našli domek s velkou zahradou v malé vesničce. Sice to tam neznali, ale s velkým nadšením se dost rychle přestěhovali. Moc se jim tam líbilo. Konečně měli klid a své soukromí. Teď už tím časem, co tráví po práci na zahradě si konečně budují do budoucna. Vevnitř domu se to tam dost změnilo na modernější místnosti a větší pohodlí. Na zahradě se tvoří čím dál tím lepší věci, například nová houpačka, pískoviště a teď je čeká pergola s posezením. Trochu je mrzelo dojíždění do školy a do práce, ale vždy se nakonec vše zvládne. Hlavně to chce čas než si zvyknou. Postupem času poznali nové sousedé, byli to také rodiny s dětmi. S více lidmi se bohužel nepoznali a ani neměli žádnou příležitost, protože jsou stydliví a nechodí do společnosti. Co kdyby, ale občas někam vyšli? Třeba na ten nějaký ples nebo do hospůdky. Pořádá se tam spoustu zajímavých akcí, ale ani na těch se neúčastní, jen málo kdy. Ale budeme doufat, že se to změní a začlení se do dění na vesnici.

Nakonec oni jsou šťastní ve svém domě, kde si užívají chvíle strávené se sebou a budováním. Rádi tady bydlí a jsou tu spokojeni. To si myslím, že je nejdůležitější!

Denisa Šimová

DOBA KORONAVIROVÁ

Doba koronavirová pohledem dříve narozených

Když jsem byl požádán o příspěvek do Oucmanického zpravodaje, přemýšlel jsem, který námět si vybrat. V posledním čísle jsem se zmínil o významu fungování prodejny pro nás, starší generaci, pro maminky s dětmi, pro lidi, kteří nemají možnost pravidelně nakupovat ve městě. Události posledních měsíců významem fungující prodejny jen potvrdily.

Naše společnost prošla těžkou zkouškou. Koronavirová pandemie zachvátila celý svět a přiznejme si, že strach jsme měli téměř všichni. Respektovali jsme řadu přísných omezení a nařízení. Nyní se zdá, že nejhorší je zažehnáno a život se začíná dostávat do normálu. Kriticky jsou hodnocena jednotlivá opatření a ukazuje se na chyby, kterých se dopustili zodpovědní. Ve svém příspěvku nechci hodnotit efektivnost a správnost opatření vlády proti šíření nemoci COVID-19, ale zamyslet se nad tím, jak se tato opatření promítla do kvality života v Oucmanicích.

Ano, stejně jako ve městech jsme odráželi celodenní nápor negativních informací z televize a rádia, vycházeli jsme z domu jen v nutných případech, za použití roušek, děti ze škol se učily doma, prostě běžný život se významně omezil. Četl jsem některá hodnocení, kde se uvádí, že toto období mělo řadu negativních dopadů na rodiny (lidé přibrali na váze, zvýšila se spotřeba alkoholu, rozvodovost, někdo přišel o práci, někdo si odvyknul). Nevím, jak ostatní lidé v Oucmanicích, ale dle mého poznání jsme celou složitou situaci zvládli velmi dobře, bez větších následků. Právě v tomto období mohl člověk více přemýšlet o výhodách životního prostředí, ve kterém na vesnici žijeme. Možná to nemáme, tak pohodlné, jako ve městě, ale... Když jsme nesměli vycházet, tak nám na zahradách bylo dobře. Když byl zákaz sportování, tak se na našich otevřených hřištích postupně vystřídaly děti každý den. Když byl zákaz vstupu do ZOO, tak u nás na Paletě jsme se mohli setkat se zvířaty. Každý den jsme chodili na procházky do polí, nebo do lesa. Prostě vesnice mohla žít po celou dobu krize, a to je její výhoda.

Při každé procházce vzpomínám, jak to bylo, když jsem byl malý, raduji se z pokroku a přemýšlím o tom, co by mohlo být jinak. Jednou z otázek, kterou si často pokládám, je, jak by vypadaly Oucmanice, kdyby v roce 1957 nevzniklo JZD. V kronice obce nebo v úžasné knížce „Oucmanice“ z roku 2002 se můžeme dočíst, že za první republiky, tedy před druhou světovou válkou, hospodařilo ve vsi osm větších zemědělců, hospodařících na více jak 10 hektarech zemědělské

půdy. Každý z nich vlastnil pár koní. Menší hospodáři používali k tahu krávy, které byly ve chlévech hlavně kvůli mléku. Celkem z 15 hospodářství v obci se dodávalo do mlékárny v Chocni 250 litrů mléka denně. Žádná idylka, ale těžký život. Moje představa, jak by vypadaly Oucmanice bez združstevnění? Nebyl by zde velkokapacitní kravín, ale fungovali by zde 3-4 farmáři se všemi problémy, které vidíme v sousedních vesnicích. Hnojišť v obci bychom měli několik a provozních problémů možná víc než v současné době.

Važme si proto životního prostředí, které v Oucmanicích máme a chraňme si ho. Buďme však i tolerantní k zemědělské činnosti, která nás určitým způsobem ovlivňuje a výjimečně omezuje. Hledejme řešení, jež přispívají ke spokojenosti obyvatel naší obce a umožňují i zemědělskou činnost družstva.

Petr Marek

KONEC SVĚTA?

Tolikrát nás strašili koncem světa. Konec světa se bohudík opět nekoná. Svět se však mění, dále už nebude stejný. Co prožíváme, je konec starých časů ... a tedy začátek (rození) časů nových, jiných.

Jisté rčení praví, že „změna je život“ a schopnost se přizpůsobit rozhoduje o přežití. Dinosauri to nezvládli, ale malý český člověk to ve svých dějinách zvládal docela dobře (na rozdíl od velkého českého člověka, kterému šlo zpravidla o svobodu nebo o život).

O takových změnách a přizpůsobení se jim víme a přemýšlíme. Jsou však oblasti života, ve kterých probíhají změny, o kterých vůbec nevíme, natož abychom na ně byli připraveni a učili se je zvládat.

Jde o hlubokou a podivuhodnou proměnu naší duše (psyché) vlivem stárnutí. Život člověka je jako putování slunce po obloze. Ráno se narodí a stoupá výš a výš a má stále větší rozhled a více září do větších dálek a v tom spatřuje svůj nejvyšší cíl (blahodárně působit v co největší šíři). „Ale ve dvanáct hodin v poledne začíná západ. A západ je obrácení všech hodnot a ideálů rána. Slunce se stává nedůsledným. Jakoby stahovalo své paprsky. Světla a tepla ubývá až ke konečnému vyhasnutí... Jedno francouzské rčení cynicky a rezignovaně shrnuje tuto pravdu slovy: Kdyby mládí vědělo a kdyby stáří mohlo“.

Člověk kolem středu svého života (asi 35-40 let věku) zažívá psychickou

polední revoluci, počátek západu. Něco se v něm láme. „Není se teď schopen zříci mládí. Nedokáže se, jak se zdá, vpravit do ponurých myšlenek stárnutí a křečovitě se ohlíží nazpět, neboť výhled dopředu je nesnesitelný. Jako se dětinský člověk bázně leká neznámosti světa a života, tak i dospělý couvá před druhou polovinou života, jako kdyby ho tam čekaly neznámé, nebezpečné úkoly, jako kdyby mu tam hrozily oběti a ztráty, které není schopen na sebe vzít, nebo jako kdyby mu dosavadní život připadal tak krásný a drahý, že by ho nemohl postrádat.“

„Nehluběji nepřipraveni vstupujeme do životního odpoledne, a co je ještě horší, děláme to za klamného předpokladu svých dosavadních pravd a ideálů. Odpoledne života nemůžeme žít podle téhož programu jako dopoledne, neboť toho, čeho je ráno dostatek, se večer začíná nedostávat, a to, co bylo ráno pravdou, večer pravdou nebude.“

„Stárnoucí člověk by měl vědět, že jeho život nestoupá a nerozšiřuje se, nýbrž že si neúprosný vnitřní proces vynucuje zúžení života. Přílišné zaobírání se sebou samým je pro mladého člověka skoro hřích, nebo přinejmenším nebezpečí, pro člověka stárnoucího je to povinnost a nutnost, aby se vážně zabýval svým bytostným Já. Slunce stahuje své paprsky, aby ozářilo samo sebe, poté co promrhlo své světlo na svět. Avšak místo toho se mnoho starých lidí raději stane hypochondry, skrblíky a „zásadovci“, nebo se z nich stávají velebitelé minulé doby, nebo dokonce věční mladíci, (což je) žalostná náhražka za osvícení vlastního bytostného Já, ale nevyhnutelný následek bludu, že druhá polovina života se musí řídit zásadami poloviny první.“

„Smyslem rána je nepochybně rozvoj individua, jeho ustavení a rozmnožení ve vnějším světě a starost o potomstvo. To je zřejmý přirozený účel. Ale jestliže je tento účel naplněn, ba dokonce bohatě naplněn, má snad neustále dál pokračovat vydělávání peněz, další výboje a rozšiřování existence přes rozumnou míru? Ten, kdo takto zbytečně přesouvá zákon životního dopoledne, tedy ten přirozený účel, do životního odpoledne, to musí zaplatit duševními újmami, stejně jako mladý člověk, jenž si chce svůj dětský egoismums uchránit do dospělého věku, musí svůj omyl zaplatit sociálními neúspěchy.“

„Člověk by se jistě nedožíval 70-80 let, kdyby tato dlouhověkost neodpovídala smyslu člověka jako druhu. Proto i jeho životní odpoledne musí mít svůj smysl a účel a nemůže být jen jakýmsi žalostným přívěskem dopoledne.“

„U primitivních kmenů například vidíme, že staří lidé jsou téměř vždy opatrovníky a strážci mysterií a zákonů a že v nich se v prvé řadě projevuje kultura kmene. Jak je tomu v tomto ohledu u nás? Kde je moudrost našich starců?“

Starší lidé mají šanci dospět k vyššímu stavu vědomí. Tomu však urči-

tým způsobem stojí v cestě analytické myšlení, neboli „myšlení logické, které není ničím jiným, než rovnicí, z níž nikdy nevyplyne víc, než jsme do ní dosadili. To je intelekt. Ale za ním (intelektem) existuje ještě myšlení v prastarých obrazech, v symbolech, které jsou starší než historický člověk a jež mu byly vrozeny od pradávných dob a přetrvávají všechny generace, v symbolech, jež jsou věčně živoucí a naplňují základní vrstvy naší duše. Plný život je možný jen ve shodě s nimi, moudrost je návrat k nim. Ve skutečnosti nejde o víru ani o vědění, nýbrž o shodu našeho myšlení s praobrazy našeho nevědomí, jež jsou matkami každé myšlenky, kterou si je naše vědomí schopno vůbec kdy vymyslet. A jednou z těchto prastarých myšlenek je idea o posmrtném životě ... Pro mě (uvádí C.G.Jung) jsou totiž praobrazy něco jako duševní orgány, o které pokud možno pečují. Proto třeba musím staršímu pacientovi říci: Váš obraz Boha nebo Vaše idea nesmrtelnosti jsou atrofické, a v důsledku toho je Váš duševní metabolismus v nepořádku.“

Touha po věčnosti je iracionální danost, která v nás prostě je a věda ji může zkoumat pouze z hlediska, k čemu je dobrá a proč je správné, že ji (onu touhu) všichni máme, zkoumat ji jako orgán, který tu prostě je a tak musí mít nějaký smysl (aniž by vědec vyhlášoval tento orgán za nesmyslný, aby v budoucnu jeho smysluplnost slavnostně uznal).

Dnešní doba nám klidu nepřidá, je plná starostí o přežití. A proto bych rád závěrem těchto úvah o stárnutí a podivuhodné proměně lidské duše znovu zopakoval, jaký je smysl oněch prastarých obrazů a symbolů, které v sobě od

dětství tušíme a které se na stará kolena v naší hlubině stále vznášejí a plují: „Plný život je možný jen ve shodě s nimi, moudrost je návrat k nim.“

A to se nám u nás na tom našem klidném „konci světa“ může docela hezky dařit.

Z Vybraných spisů C.G.Junga pro Vás vykrádal a sestavil Otto Robenek